

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Ing. Petra Šuránka a soudců Mgr. Věry Pazderové, LL.M., M.A., a JUDr. Davida Krysky, Ph.D., ve věci

žalobce: **M. S.**
bytem X
zastoupen advokátkou Mgr. Ivanou Sonko
sídlem U Kříže 625/9, Praha 5

proti:
žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**
sídlem Zborovská 81/11, Praha 5

za účasti
osob zúčastněných na řízení: **1) P. H.,**
bytem X
2) P. H.
bytem X

o **žalobě proti rozhodnutí** žalovaného ze dne 21. 4. 2022, č. j. 049570/2022/KUSK,

takto:

- I. **Žaloba se zamítá.**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**
- III. **Osoby zúčastněné na řízení nemají právo na náhradu nákladů řízení.**

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce se žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) domáhá zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí, jímž žalovaný zamítl žalobcovo odvolání a potvrdil rozhodnutí Městského úřadu Kolín, odboru výstavby – stavebního úřadu, (dále jen „stavební úřad“) ze dne 5. 1. 2022, č. j. MUKOLIN/SU 120907/20-vanc, ve věci dodatečného povolení přístavby a stavebních úprav.
2. V návaznosti na zahájení řízení o odstranění stavby osoby zúčastněné na řízení 1) a 2) (dále též „stavebníci“) požádaly dne 23. 11. 2020 o dodatečné povolení stavby „*přístavba a stavební úpravy rodinného domu č. p. XA*“ na pozemku parc. č. st. XB v k. ú. X a obci X (všechny dále uvedené pozemky se nacházejí v tomtéž katastrálním území). Po doplnění podkladů žádosti stavební úřad oznámením ze dne 8. 7. 2021 oznámil účastníkům zahájení řízení. Dne 30. 7. 2021 se uskutečnilo ústní jednání spojené s ohledáním na místě. Účastnil se jej i žalobce, který je vlastníkem sousedních pozemků parc. č. st. XC a parc. č. st. XD. Podle protokolu o jednání požadoval doplnění všech účastníků řízení a neměl další připomínky. V protokolu je dále zaznamenáno, že byla dohodnuta úprava přesahu střechy v jižní části rodinného domu tak, aby nezasahovala na sousední pozemek parc. č. st. XC, a že stavebníci doplní projektovou dokumentaci o statický výpočet.
3. Dne 5. 8. 2021 stavební úřad obdržel žalobcovy námitky: „*Po všech skutečnostech, zjištění absence základních dokumentů ve výkresové dokumentaci, bez nichž nemohla být seriózně vytvořena, absence způsobu sanování opěrné zdi mezi našimi pozemky, upírání práv některých majitelů okolních parcel a nemovitostí, zavádějícím nakládáním se spisem, tj. absencí důkazního materiálu, archivováním, tvrdím, schováním vybraných dokumentů, Nemožnosti realizace projektu z důvodu nevlastnění pozemků, práv, a to ani příslibu do budoucna což je od začátku velice dobře známo jak stavebníkovi tak vám nekolikrát jsem na to poukazoval. Agresivním řešením absence legality, Tímto žádám jako jediné možné uvedení do původního stavu, před začátkem stavební činnosti, v případě pochyb budu rád nápomocen, případně do stavu poslední známé kolaudace. Nic mě nezavazuje k souhlasu, nemám ani podíl na způsobených možných škodách, naopak moje snaha o zastavení činnosti byla ‚zarchivována‘. toto je něčí rozhodnutí, jednání a z to vyplývající zodpovědnost. Okamžitě, je nutno se zřetelem na bezpečnost a ochranu majetku kvalitním způsobem, odborně sanovat opěrnou dělicí zeď zničenou stavebníkem. Nadále, budu rozporovat zjištění odboru životního prostředí jako neplné. Chybí vyjádření co s lípou vedle domu č.p. XA, jejíž koruna byla panem H. zbytečně a neodborně vyřezána.*“
4. Dne 6. 10. 2021 žalobce doručil stavebnímu úřadu obdobně formulované „*připomínky k projektové dokumentaci*“, z nichž lze dovodit, že namítl, že chybí geodetické zaměření a statický posudek, a požadoval uvést jižní stranu stavby do původního stavu a řešit sanaci zničeného tarasu.
5. Dne 20. 12. 2021 stavební úřad obdržel další žalobcovo podání, z něhož lze dovodit, že opět namítl, že chybí geodetické zaměření, statický posudek nepočítá se suterénem a absencí části základů, projektová dokumentace původně nepočítala s komínem vedoucím na střechu, ignoruje se poloha a vzdálenost žalobcovy nemovitosti, manipulace s fakty se dá považovat za podvod a nikde není řešeno zbourání opěrného tarasu mezi parcelami a jeho nahrazení nosnou zdí.
6. Rozhodnutím ze dne 5. 1. 2022 stavební úřad stavbu dodatečně povolil. Podle výroku rozhodnutí se jedná o rekonstrukci, přístavbu a nástavbu stávajícího rodinného domu, který

je ve tvaru písmene L vepsaného do obdélníku o rozměrech 15,75 m x 7,3 m a je zastřešen sedlovou střechou s vikýři.

7. K žalobcovým námitkám stavební úřad uvedl, že vzhledem k jejich nekonkrétní a zmatečné formulaci se vyjádří k podkladům rozhodnutí. Uvedení stavby do původního stavu není předmětem řízení. Ze stavebníky předložených podkladů vyplývá, že jsou splněny požadavky pro dodatečné povolení stavby. Projektová dokumentace je úplná a je zpracována oprávněnými osobami. Projektant přitom odpovídá za správnost, celistvost, úplnost a bezpečnost stavby provedené podle jím zpracované dokumentace. Určení okruhu účastníků řízení je v kompetenci stavebního úřadu, podle něhož byly bezprostředně dotčenými osobami, a tedy účastníky řízení pouze vlastníci sousedních pozemků parc. č. st. XC, parc. č. st. XD, parc. č. XE a parc. č. XF.
8. Tvrzením o zarchivování dokumentů žalobce podle stavebního úřadu pravděpodobně myslel podnět na prošetření nepovolené stavební činnosti. Žalobci bylo zasláno sdělení o zjištěných skutečnostech a o tom, že bylo zahájeno řízení o nařízení odstranění stavby.
9. K námitce týkající se sanace opěrného „tarasu“ mezi pozemky stavební úřad konstatoval, že rozdíl výšek terénu na obou stranách „tarasu“ je do 60 cm a výška „tarasu“ je do 2 m, proto se nejedná o opěrnou stěnu, ale o stavbu oplocení. Podle § 79 odst. 2 písm. f) zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), účinného do 31. 12. 2023 (dále jen „stavební zákon“) rozhodnutí o umístění stavby ani územní souhlas nevyžadují opěrné zdi do výšky 1 m nebo oplocení do výšky 2 m, které nehraničí s veřejně přístupnými pozemními komunikacemi nebo s veřejným prostranstvím a které se nacházejí v zastavěném území či zastavěné ploše. Protože se tedy nejedná o stavbu, která podléhá povolení nebo jinému opatření stavebního úřadu, není stavební úřad kompetentní k posuzování této části připomínky ani ve věci nařízení opravy. Případnou náhradu škody je třeba řešit občanskoprávní cestou.
10. K podání žalobce doručenému dne 6. 10. 2021 stavební úřad uvedl, že geodetické zaměření stavby by bylo v tomto případě nadbytečné, protože se jedná o stávající stavbu, jejíž plocha se nemění a shodné zůstávají i veškeré odstupové vzdálenosti. Přístavba je provedena na části původní stavby, která byla odstraněna, přičemž nedošlo ke zvětšení zastavěné plochy. Dojde pouze k navýšení stavby o 1,04 m. Z projektové dokumentace vyplývá, že stavba nebude zasahovat na sousední pozemky a její realizaci nebude znemožněna zástavba sousedních pozemků. Bylo také prokázáno, že navýšení stavby je v souladu s právními předpisy. Stavební úřad zopakoval, že projektová dokumentace je úplná a zpracovaná oprávněnými osobami. Její součástí je stavebně konstrukční řešení, které obsahuje statický výpočet, podle něhož jsou navržené konstrukce vyhovující. Sklepní prostory zůstaly stávající, proto nejsou předmětem projednávaného záměru. Nemění se ani odvod splaškových vod, který zůstává napojen do stávající žumpy. Také likvidace dešťových vod bude řešena stávajícím způsobem a stavebním záměrem nedochází ke zvětšení odvodňované plochy střechy. Požárně bezpečnostním řešením zpracovaným oprávněnou osobou byla prokázána vyhovující požární bezpečnost stavby.
11. Dále stavební úřad konstatoval, že stavebníci podali dne 8. 3. 2021 a dne 10. 5. 2021 žádosti o prodloužení lhůty k doplnění podkladů. Stavební úřad jim vyhověl, neboť zákon nestanoví konkrétní lhůtu a prodloužením lhůty nebyl ohrožen účel řízení ani porušena rovnost účastníků.
12. K tvrzení o neodborném zásahu do koruny vedle stojící lípy se vyjádřil orgán ochrany

přírody. Podle něj je možné vypozerovat, že koruna byla v minulosti redukována směrem k nemovitosti č. p. XA, přičemž provedení řezů nebylo provedeno zcela profesionálně, ale není problém provést opravné řezy. Redukce větví směrem k překážce je zcela běžně prováděným zásahem na dřevinách.

13. K připomínce týkající se tarasu stavební úřad zopakoval již výše řečené (viz výše bod 8).
14. Podání žalobce doručené dne 20. 12. 2021 bylo podle stavebního úřadu podáno po lhůtě. Jednalo se přitom o totožné připomínky jako v předchozích dvou žalobcových podáních, k nimž se stavební úřad vyjádřil již výše.
15. Žalobce podal odvolání, v němž uvedl, že rozhodnutí stavebního úřadu je v rozporu s právním řádem, je cíleně zmanipulované a nerespektuje nedotknutelnost soukromého majetku. Připomněl, že dne 24. 8. 2020 podal podnět a dne 29. 9. 2020 urgenci s žádostí o okamžité zastavení nepovolené stavby zasahující bezprostředně do jeho parcely. To se nestalo. Naopak díky opakujícímu se odkladu bylo umožněno stavět. V tu chvíli nastala manipulace pana V. se spisem a celým řízením ve prospěch stavebníka. Dne 23. 10. 2020 přišlo sdělení pana V., že dne 25. 9. 2020 bylo provedeno místní šetření, kterého se žalobce nepřímou účastnil, ač nebyl obeslán. Dne 23. 10. 2020 pak bylo zahájeno řízení, které bylo dne 10. 12. 2020 přerušeno. Dne 8. 7. 2021 bylo oznámeno zahájení řízení, o kterém se žalobce dozvěděl víceméně náhodou a celé nehezské znevýhodnění jeho osoby bylo přičteno omylu v plánování. Podle žalobce to bylo cílené. Plánovaná dovolená pana Vančury znemožňovala se dovolat. Ač byla žalobci přiznána delší lhůta, místní šetření přes přítomnost všech obeslaných *de facto* neproběhlo, a to díky bránění žalobci v přístupu k informacím. Pozdější přístup k neúplnému spisu bezesporu vyžaduje i pozdější místní šetření. V tomto duchu se žalobce i vyjádřil a *„zároveň ač jsou ze zákona účastníky řízení, v důsledku vytvoření okna v nástavbě, je jim to upíráno. Argument, že jsou přes parcelu, je nepravdivý“*. Sousední majitelé bytovky účastníky jsou.
16. Dále žalobce uvedl, že s K. P. iniciovali dne 28. 7. osobní jednání na stavebním úřadu, které je plnohodnotné. Žalobce si chtěl na tomto jednání ujasnit kroky v řízení a ověřit předkládaná fakta. Dne 5. 8. 2020 podal vyjádření především z důvodu absence základních dokumentů zajišťujících legalitu a možnost provedení. Výkresová dokumentace je pouze dílčí a zavádějící. Ve zmíněném vyjádření žalobce zároveň podal stížnost na způsob vedení řízení a na dokumentaci vyhozenou ze spisu a zatajenou a na protěžování stavebníka. Z vyjádření také vyplývá, že *„není k mání“* žalobcova urgence z 29. 9. a není uveden ani zápis z osobního jednání 28. 7. 2020, ve kterém je připuštěno, že se se spisy manipuluje. *„K fotodokumentaci což je v tomto případě zásadní podklad, který panu Vančurovi jeho vyjadřováním měl dát jakousi abstraktní veličinu sloužící, tak jak proběhlo k dalším fabulacím, převrácením faktů. Další od 20. 10. 2021 do 5. 1. 2022, jsou takřka stejné, požadavek kompletního spisu tak jak ukládá zákon, se všemi náležitostmi.“* Uvádění zavádějících informací je nepřípustné.
17. Stavebníci podle žalobce nedoplňovali veškerou dokumentaci. Stále chybí geodetické zaměření. Jak i pan Vančura přiznal, stavebníci nedisponují potřebnými pozemky. Provedení dílčí změny v dokumentaci jeví se zásadní vady a následné odpírání dodání dokumentu vypovídá o uvědomění si situace a snaze zamlčet realitu. Toto jednání má za cíl neoprávněně profitovat na okolních pozemcích. V případě dohody by byl adekvátní odkup.
18. Dále žalobce namítl, že místní šetření ze dne 30. 7. 2021 je k jeho osobě a již uvedeným reáliím mimo rámec zákonných možností. *„Záznam jak je v současnosti by mě celkem zajímal,*

jinak realita viz. zvukový záznam, a kompletní výčet obsahu jednání panem V., včetně upozornění na proškrtnutou stránku, co je navíc. Zřejmě škoda vyhodit.“ Vyjádření je jedna věc, kontrola a seznámení se s dokumentací přímo na místě je věc druhá. „Každopádně poslední věta tohoto odstavce je vysloveně lživá.“ Žalobce nadále trvá na uvedení do původního stavu.

19. K vypořádání námitek žalobce uvedl: *„[V]zhledem k častému osobnímu kontaktu s panem referentem, prokazatelné velice dobré informovanosti ve všech bodech, včetně relevantnosti jejich požadavku, a sice bez nadšení, ale se souhlasem jako s pravdivým argumentem, a to nejen co se mojí osoby a práv týká se dá tento bod považovat opět za cíleně lživý. Že se pan Vančura při osobních jednáních na SÚ, neobtěžoval toto brát vážně, není mojí starostí, tím spíš že o pořízování záznamu jsem ho otevřeně informoval.“*
20. K tarasu žalobce namítl, že za stavbu se považuje soubor všech jejích částí, nadzemních i podzemních, který tvoří nedělitelný celek. Terénní rozdíl je od 800 do cca 1200 mm. Výška tarasu v nadzemní části dosahuje cca 1900 mm a podzemní, základ nejen tarasu, ale i zpevnění tvořící pilíře minimálně 1500 mm. Tvrzení referenta je snahou o manipulaci reality. *„V případě seriózního řešení místního šetření, pořízení jiné než imaginární fotodokumentace, na služební fotoaparát, jak se sluší.“* Tisk je jenom jeden z mnoha možných způsobů prezentace fotodokumentace, *„toto znemožňuje a spolehlivě, její absence“.* Výměra domu se spolehlivě zvětšuje. K tomu žalobce odkázal na přiložené listiny (jedna je pravděpodobně výřezem z katastrální mapy, dvě jsou výkresy z projektové dokumentace a poslední je nedatovanou fotografií, kterou žalobce označil jako „pohled z mého dvora“). Tyto listiny mají podle žalobce dokládat vývoj projektu, především komínů a sklepních prostor, již dávno zasypaných a znovuoobjevených stavebníkem, s klenbami v plné délce prasklými a rozjetými od cca 150 mm. Ke spolehlivosti statického posudku žalobce uvedl, že stav sklepa je tristní a takto stavěná budova se do něj musí zhroutit. Podle žalobce se nejedná o přístavbu, protože se půdorys domu zvětšil. Závěrem žalobce požádal o uvedení do původního stavu.
21. Stavebníci ve vyjádření k odvolání uvedli, že se jedná o soupis nesouvislých zavádějících vět, které vrhají zkreslený pohled na celé řízení. Žalobce již rok a půl stále nahlíží do projektové dokumentace, předkládá připomínky, napadá statiku a stav jejich nemovitosti, aniž by měl patřičné vzdělání. Na pořízení zvukového záznamu dne 30. 7. 2021, který je zmíněn v odvolání, nebyli stavebníci při místním šetření upozorněni a nedali k němu souhlas. Tvrzení žalobce o zmanipulovaném řízení a omezování jeho práv je nepravdivé. Půdorys domu zůstal zachován a na žalobcovy pozemky nezasahuje. Vnitřní obyvatelný prostor bude rozšířen pouze o prostor nástavby nad původní přístavbou o rozměrech cca 10 m² a přetažením střechy přes ni. Ostatní obyvatelné místnosti vzniknou úpravou původních půdních prostor. Pozemek parc. č. st. XC, který stavebníci údajně neoprávněně užívají, žalobce neudrží a nechává jej prorůst náletovými dřevinami, bezem a bodláky. Důkazem jeho nekonání je i v odvolání zmiňovaný taras, který dělí jejich pozemky. Zeď je kvůli letitému prorůstání kořenů zničena, rozpadá se, je popraskaná, vyvalená směrem na pozemek stavebníků a hrozí její brzké zřícení. Na tuto skutečnost stavebníci žalobce již řadu let upozorňovali, ale bez výsledku.
22. Žalovaný zamítl žalobcovu odvolání v záhlaví označeným rozhodnutím. Úvodem poznamenal, že odvolání je těžko uchopitelné, a identifikoval v něm čtyři okruhy námitek.
23. Zaprvé, žalobce nedůvodně namítal absenci geodetického zaměření. Žalovaný v předloženém spisu ověřil, že půdorys projednávané stavby se nemění.
24. Zadruhé, žalobce opakovaně uvedl, že trvá na uvedení do původního stavu. Takový

požadavek podle žalovaného svědčí o nepochopení podstaty řízení o dodatečném povolení stavby. Pro vysvětlení odvolateli žalovaný připomněl, že na základě jeho podnětu bylo zahájeno řízení o odstranění stavby. Po předložení žádosti se vede řízení o dodatečném povolení stavby, jehož je žalobce účastníkem. Opakovaně přitom využil svého práva podávat námitky a stavební úřad je podrobně vypořádal. Řízení o dodatečném povolení stavby se týká stavby ve stávajícím půdorysu na stavebním pozemku stavebníků.

25. Zatřetí, podle žalobce se výměra domu zvětšuje. Toto nedoložené tvrzení je podle žalovaného v rozporu s výkresy původního a nového stavu projednávané stavby.
26. Začtvrté, žalobce uvedl: „*K spolehlivosti statického posudku, základ nové části, a sklep, do kterého se musí takto stavěná budova zhroutit, už jen stav sklepa je tristní.*“ Statické posouzení stavby je ověřeno kulatým autorizačním razítkem Ing. L. K. a nelze jej zpochybnit laickým tvrzením, ale pouze oponentním statickým posouzením oprávněného projektanta.

II. Obsah žaloby

27. Žalobce úvodem připomněl, že dne 24. 8. 2020 doručil stavebnímu úřadu výzvu „*Určení osoby stavebníka, zodpovědné osoby*“, v níž vyjádřil nesouhlas s provedením stavby a jejím zasahováním do jeho pozemku parc. č. st. XC. Dne 29. 9. 2020 doručil stavebnímu úřadu urgenci. Na základě tohoto podnětu zahájil stavební úřad dne 23. 10. 2020 řízení o odstranění stavby.
28. Ve sdělení stavebního úřadu ze dne 23. 10. 2020 bylo uvedeno, že při místním šetření bylo zjištěno, že se jedná o přístavbu verandy rodinného domu č. p. XA, přístavba je obdélníkového půdorysného tvaru o rozměrech 10 x 1,5 m a výšky cca 2,5 m, vyzděná hrubá stavba, odstranění střešní konstrukce a štítových stěn. Ve sdělení – seznámení s podklady rozhodnutí ze dne 8. 9. 2021 stavební úřad uvedl, že došlo k úpravě projektové dokumentace ohledně rozměru přesahu střechy na sousední pozemek. Ohledání na místě nebylo provedeno v rozporu s § 129 odst. 2 stavebního zákona a přes žalobcovy námitky nebyla tato změna porovnána s faktickým stavem. Ve sdělení – seznámení s podklady ze dne 18. 11. 2021 stavební úřad uvedl, že došlo k úpravě projektové dokumentace ohledně odvětrávání sklepního prostoru. Ve spise je dále uvedena informace, že dne 20. 8. 2021 stavebníci dodali upravenou projektovou dokumentaci. Není proto jasné, k jaké úpravě došlo ke dni 18. 11. 2021, pokud podle vyjádření stavebního úřadu byla projektová dokumentace v srpnu 2021 kompletní.
29. Stavební úřad se podle žalobce nezabýval neustálým měněním a doplňováním projektové dokumentace, přičemž se jedná o řízení o dodatečném povolení stavby, tedy stavby již stojící, a proto se projektová dokumentace z logiky věci již měnit nedá. V řízení o dodatečném povolení stavby se postupuje podle § 110 až § 115 stavebního zákona. Vzhledem k neustálým změnám projektové dokumentace a nedostatečnému porovnání dokumentace s již realizovanou stavbou nebyla dodržena povinnost stavebníka a stavební úřad měl minimálně řízení přerušit. Pokud by se neustále měnila projektová dokumentace, jak plyne ze spisu, nejednalo by se o dodatečné povolení stavby, ale o probíhající stavbu novou s novou projektovou dokumentací, k níž je ovšem nutné nové stavební povolení. To však nebylo vydáno.
30. V rozporu se zákonem č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) je také časová prodleva, která se vyskytla mezi prvními úkony žalobce, posléze úkonem stavebníka (žádost o dodatečné povolení) a oznámením o zahájení řízení o

dodatečném povolení stavby ze dne 8. 7. 2021. Časová prodleva byla téměř 8 měsíců, přestože podle § 47 správního řádu je správní orgán povinen uvědomit účastníky řízení o zahájení řízení bez zbytečného odkladu.

31. Stavební úřad se podle žalobce nevypořádal se všemi jeho námitkami. Konstatování, že odvolací důvod, v němž žalobce požaduje uvedení do původního stavu, je nepochopením podstaty řízení, hraničí s arogancí žalovaného jakožto orgánu veřejné moci vůči účastníku řízení. Je naopak logické, že pokud stavební úřad dodatečné povolení nevydá, je třeba stavbu odstranit a „*uvést do původního stavu*“.
32. Závěrem žalobce namítl, že spisy stavebního úřadu sp. zn. 28842/2020, 24761/2020 a 19516/2020 jsou vedeny nedostatečně, jak zjistil při nahlížení dne 28. 7. 2021. Spis neobsahuje fotografie z prohlídky dne 25. 9. 2020. Ve vysvětlení ze dne 6. 9. 2021 k žalobcově stížnosti vedoucí stavebního úřadu uvedl, že se tisk této fotodokumentace nepodařil z technických důvodů a tuto skutečnost nelze zpětně napravit. Tvrzení stavebního úřadu není podle žalobce nijak odůvodněno, není uveden technický důvod nemožnosti tisku a není zřejmé, zda se jedná o vadu fotografií či nemožnost tisku z důvodu vady tiskárny. Tvrzení stavebního úřadu lze těžko uvěřit, neboť náplní jeho činnosti je vydávání stavebních povolení a dodatečné schvalování staveb, přičemž pro takovou činnost je pořízení fotodokumentace klíčové, neboť u dodatečného povolování staveb je ohledání na místě povinné. Stavební úřad tak musí mít pro pořizování fotografií již zaběhnutý postup. Fotodokumentaci mohl pořídit také opětovně.

III. Vyjádření žalovaného

33. Žalovaný nesouhlasí s tvrzením, že se vzhledem ke změnám projektové dokumentace jednalo o stavbu novou. Stavební úřad je povinen v souladu s § 3 správního řádu zjistit stav projednávané stavby a ověřit, že stav dodatečně povolované stavby souhlasí s projektovou dokumentací. Opakované změny projektové dokumentace neprokazují, že by probíhalo stavební řízení, jak tvrdí žalobce, ale vyplývá z toho, že stavební úřad opakovaně nepřijal stavebníky předloženou projektovou dokumentaci a vydal rozhodnutí až po ověření, že opakovaně upravená dokumentace souhlasí se zjištěným stavem.
34. K námitce časové prodlevy žalovaný konstatoval, že nedodržení lhůt pro rozhodnutí je jednou z nejčastějších závad rozhodnutí stavebních úřadů. Porušení pořádkové lhůty však nezpůsobuje takovou nezákonnost, která by odůvodňovala zrušení rozhodnutí.
35. Část odůvodnění napadeného rozhodnutí vyjadřující se k požadavku na uvedení do původního stavu není podle žalovaného vůči žalobci arogantní, ale pouze upozorňuje na skutečnost, že v řízení o dodatečném povolení stavby může stavební úřad stavbu pouze povolit. Pokud by žádost zamítl, stavební úřad by pokračoval v přerušeném řízení o odstranění stavby a mohl by nařídít žalobcem požadované uvedení do původního stavu. Jedná se ale o zcela samostatné řízení vedené po jinou spisovou značkou.
36. K námitce nedostatečně vedeného spisu a absence vytištěných fotografií žalovaný uvedl, že žalobce se v žalobě ani nepokusil popsat, jak by měla do jeho vlastnického práva k sousední nemovitosti zasáhnout skutečnost, že se z technických důvodů nezdařil tisk fotodokumentace.

IV. Replika žalobce

37. V replice sepsané přímo žalobcem (nikoliv jeho zástupkyní) žalobce uvedl, že v reakci

na vyjádření žalovaného snad předejde výpadům, že nesourodou myšlenkou hatí spis. Zároveň by se chtěl omluvit Ing. L. K. s tím, že nikdy nezpochybňoval jeho odbornost, jen měl pochyby, zda ví, že jeho posudek vychází z nového zdiva a nebere v potaz suterén. „*Možná došlo k záměně. Zapůjčím jednu fotografii.*“ Obrázek 1 přílohy repliky zobrazuje pohled na nemovitost stavebníků z jihu z parcely žalobce. „*To šotolinové zdivo, původní, nahoru nástavba, červené vpravo, přístavba, a máme nadpis žádosti stavebníka.*“ Druhý obrázek je situační mapka z projektové dokumentace. „*Už jen letmý pohled, a s popisem budoucí stavby, i když už dávno stojí, vím a to bezpečně, že zastavěná plocha domu, se zvětšuje, a když do toho ještě započtu celkem masivní přesah střechy, na cizí pozemky, tudíž protizákonně, se zvětšuje velice!*“ Tvrzení a klam, že ne, nás doprovází celým řízením. Dále žalobce uvedl, že pro ujasnění o této situaci dokládá audio přílohu s tím, že má jednat o záznam žalobcova hovoru s referentem Vančurou a má dokládat sdělení těžko pochopitelných nepravd ve prospěch stavebníka (*pozn. soudu:* audio příloha nebyla k replice připojena). Dále žalobce uvedl, že přikládá druhou audio přílohu s tím, že se má jednat o jeho rozhovor se stavebníkem, která všemu dává rozměr dopředu promyšlené a cílené akce s vědomím protiprávnosti (*pozn. soudu:* ani tato audio příloha nebyla k replice připojena). Kombinace uvedeného dává podle žalobce celkem jistotu, že „*už je to zralé na trestní oznámení*“, pokud to nebylo žalovaným vyhodnoceno jako „*nesourodé blábolení ze závisti*“.

38. Dále žalobce uvedl, že informaci, že běží řízení o odstranění stavby, rozumí. Ale běží také o taras. Toto stavební řízení nechce brát v potaz, že aby jedna stavba mohla neoprávněně růst, musela být jiná neoprávněně zbourána. „*V tomto řízení nesmí ani do technické zprávy, a jen její stavební řízení nikdo rozjet nechce, a má na to nárok!*“ Přestože byl podnět i na taras, řeší se jen stavba stojící svou částí na jeho místě, proto žalobce užívá „původní stav“. Je třeba znovuobnovit tuto zničenou vazbu do původní nemovitosti. Schematicky je to vidět v mapce. Poničená vazba včetně ubouraného tarasu na fotografii měla v rámci stability stavby smysl. Když je ten, kdo bourá, musí být i ten, kdo sanuje. Podle žalobce by to měla být stejná osoba. Na to nelze v rámci zákona vydat souhlasné stavební povolení.
39. Žalobce rovněž překvapilo, že žalovaný dává časovým prodlevám nálepku menšího prohřešku a banality. „*Ale časová ekvilibristika, v tom smyslu že den posledního doručení písemnosti, den vhozu, je zároveň dnem na který je řízení svoláno.*“ A k tomu je stanovená 15denní lhůta pro seznámení se se spisem a pro přípravu argumentace. „*To jsou ty časové posuny a prodlevy. Ale to už asi necháme, on ten spis stejně nebyl kompletní a i když mám jistotu opaku, dělalo se vše pro to aby se ke mě ani nedostal.*“ To základní jsou „*vlastnická práva nutná k tomu aby celý tento projekt měl trochu naděje na úvahu o něm, ty jsou jako spousta ostatního ryze abstraktní, a nebo v rovině urputného přání.*“ Nikdo po žalobci nemůže chtít prokazovat opak toho, co musí prokazovat „on“. Žalobce nelze „*považovat za podílníka na financování, zodpovědnosti, ani jakkoliv toto na mě převádět a to ani na můj majetek, či s ním jinak, nakládat*“.
40. Závěrem žalobce uvedl, že doufá, „*že takto stroze je to uchopitelné*“.

V. Vyjádření osob zúčastněných na řízení

41. Podle stavebníků žalobce nepravdivě tvrdí, že stavební úřad neprovedl ohledání stavby na místě. Ohledání na místě dokládá protokol ze dne 30. 7. 2021. Nepravdivé je také tvrzení, podle kterého stavební úřad neporovnal faktický stav s předloženou projektovou dokumentací. Stavební úřad porovnání učinil, a v důsledku toho vyzval stavebníky k úpravě projektové dokumentace. Stavebníci následně upravili přesah jižní strany střechy na úplné

minimum, a tím se vyloučilo, že by střecha přesahovala na žalobcův pozemek nebo jinak zasahovala do jeho práv.

42. Skutečnost, že stavebníci opakovaně měnili projektovou dokumentaci, nezakládá nezákonnost či nesprávnost správních rozhodnutí. Tato skutečnost nemohla ani zkrátit práva žalobce či jiných osob. Ke změnám docházelo proto, aby byly naplněny požadavky stavebního úřadu a aby projektová dokumentace odpovídala zjištěnému stavu stavby. Změny projektové dokumentace byly navíc nepodstatné a nemohly ani ze své podstaty zkrátit žalobcova práva. Jednalo se totiž o již zmíněné zmenšení přesahu střechy, úpravu stavebních otvorů (odebrání okna směrem k pozemku žalobce), úpravu odvětrání sklepního prostoru (jeho vyvedení nad střechu místo do jižní fasády stavby), zakreslení stromu v koordinačních výkresech projektové dokumentace apod. Veškeré změny jsou přezkoumatelně zachyceny ve správním spisu. Stavební úřad účastníky řízení (tedy i žalobce) o nich vyrozumíval a dával jim možnost se vyjádřit. Žalobce byl dokonce po každé změně nahlížet do spisu a následně se vyjadřoval.
43. Tvzení žalobce, že měl stavební úřad řízení přerušit kvůli neustálým změnám a nedostatečnému porovnání dokumentace s již realizovanou stavbou, je nesmyslné. Stavební úřad řízení dvakrát přerušil v případech stanovených zákonem a za zákonných podmínek. Jednalo se o případy, kdy byli stavebníci vyzváni k odstranění nedostatků žádosti. Jiné důvody pro přerušování řízení nebyly dány.
44. Nesmyslné je také tvrzení, že se kvůli změnám projektové dokumentace nejednalo o řízení o dodatečném povolení stavby, ale o řízení o nové stavbě. Stavba byla původně zahájena bez stavebního povolení a stavební úřad zahájil řízení o jejím odstranění. Řízení o vydání stavebního povolení proto nepřipadalo v úvahu. Stavební úřad následně řádně posoudil soulad stavby se zákonnými požadavky, a proto ji dodatečně povolil realizovat (byť ještě v době, kdy nebyla zcela dokončena). Tento postup následně prověřil a potvrdil žalovaný.
45. Námitka časové prodlevy je rovněž nedůvodná. Údajná časová prodleva mezi podáním podnětu k odstranění stavby žalobcem a žádostí stavebníků o dodatečné povolení stavby není pro toto řízení relevantní. Prodleva mezi podáním žádosti o dodatečné povolení stavby a oznámením o zahájení řízení nemohla žalobce zkrátit na jeho právech. Toto prodloužení nezakládá nezákonnost ani vadu, pro kterou by měl soud žalobě vyhovět. Ve zmíněném období stavební úřad vyzval stavebníky k doplnění jejich žádosti. Po doplnění podkladů stavební úřad žalobce vyrozuměl o zahájení řízení bez zbytečného odkladu a jednal s ním jako s účastníkem řízení fakticky od úvodní fáze řízení.
46. Stavebníci nesouhlasí ani s námitkou, podle které žalovaný nevypořádal všechny námítky. Stavební úřad i žalovaný na žalobcovy opakované námítky řádně reagovali, přestože byly mnohdy nesrozumitelné, zmatečné, útočné nebo se netýkaly podstaty věci. Po správních orgánech nelze požadovat, aby takové nesrozumitelné námítky doplňovaly, vykládaly nebo upravovaly, aby bylo vůbec možné pochopit jejich obsah. Absence srozumitelnosti může jít k tíži výlučně toho, kdo námítky podal.
47. Žalobce dále tvrdil, že ve spisu sp. zn. 19516/20 (tj. spisu týkajícím se původního žalobcova podnětu, nikoliv nynějšího řízení) mají chybět fotografie stavby pořízené během prohlídky dne 25. 9. 2020, tj. prohlídky uskutečněné před zahájením nynějšího řízení. Pro posouzení zákonnosti nyní napadeného rozhodnutí není relevantní, zda v jiném správním spise chybí fotografie. Zmíněné fotografie nebyly podkladem pro vydání nyní napadeného rozhodnutí. Jejich případná absence nemůže zakládat vadu nyní posuzovaných správních rozhodnutí.

V řízení o dodatečném povolení stavby je pouze nutné provést ohledání na místě. To stavební úřad učinil dne 30. 7. 2021 a zjistil stav věci v souladu s § 3 správního řádu. Krom toho, spis fotografie stavby obsahuje (ačkoliv nebyly pro vydání rozhodnutí potřebné), neboť je v rámci svých námitek přiložil žalobce. Dále je třeba zdůraznit, že jednou z podmínek dodatečného povolení je řádné dokončení stavby podle přiložené projektové dokumentace. Tato podmínka bude následně ověřena při závěrečné kontrolní prohlídce stavby.

48. Závěrem stavebníci dodali, že žaloba obsahuje řadu nepravdivých či zavádějících tvrzení a je pokračováním kverulantského, obstrukčního a šikanózního jednání žalobce vůči stavebníkům.

VI. Jednání

49. Na jednání dne 22. 5. 2024 účastníci setrvali na svých procesních stanoviscích.
50. Soud provedl důkaz vyjádřením stavebního úřadu ze dne 6. 9. 2021 k žalobcově stížnosti (viz dále bod 80). Naopak neprovedl důkaz stížností žalobce ze dne 5. 8. 2021, neboť žalobce na ni v žalobě neodkázal (pouze ji přiložil), a tedy ani neupřesnil, co konkrétně z této stížnosti považuje za relevantní pro projednávanou věc. Odkázal pouze na vyřízení této stížnosti stavebním úřadem, kterým soud důkaz provedl. Soud neprovedl důkaz ani podáními žalobce ze dne 24. 8. 2020 a ze dne 29. 9. 2020, neboť byla učiněna před zahájením nynějšího řízení a z žaloby nevyplývá, že by z nich měla plynout nezákonnost napadeného rozhodnutí (viz dále bod 83). Dále soud neprovedl důkaz ani oznámením o zahájení řízení o odstranění stavby ze dne 23. 10. 2020, neboť zahájení řízení o odstranění stavby je mezi účastníky řízení nesporné a žalobce neupřesnil, co dalšího by z této listiny mělo být zjištěno. Obdobný závěr platí pro další přiložené listiny – usnesení o přerušení řízení o odstranění stavby a sdělení ze dne 23. 10. 2020 o vyřízení žalobcova podnětu.
51. Soud neprováděl ani důkaz spisem sp. zn. 27491/2020 (patrně myšleno sp. zn. 24791/2020), který se týká řízení o odstranění stavby, ani spisem sp. zn. 19516/2020, který se týká žalobcova podnětu k odstranění stavby, neboť tyto spisy mají s nynějším řízením pouze nepřímou souvislost a s ohledem na žalobní námítky není jejich obsah podstatný pro rozhodnutí nynější věci.
52. Dále soud nepovedl důkaz fotografií přiloženou k replice, neboť ta se má podle obsahu repliky týkat tarasu, přičemž námítky týkající se tarasu byly poprvé uplatněny až v replice, tedy po uplynutí žalobní lhůty. V replice žalobce avizoval dvě audio přílohy, které však nepřiložil.
53. Dalšími listinami připojenými k žalobě (úřední záznam o nahlížení do spisu ze dne 28. 7. 2021, oznámení o zahájení řízení ze dne 8. 7. 2021, žalobcovy námítky doručené dne 5. 8. 2021, sdělení stavebního úřadu ze dne 8. 9. 2021, žalobcovy námítky doručené dne 6. 10. 2021, usnesení o přerušení řízení ze dne 20. 10. 2021, sdělení stavebního úřadu ze dne 18. 11. 2021, námítky žalobce doručené dne 20. 12. 2021, vyrozumění o podaném odvolání, odvolání a jeho přílohy) soud důkaz neprováděl, neboť jsou součástí správního spisu, kterým soud důkaz neprovádí, ale bez dalšího z něj vychází. Také k replice přiložená situační mapka (výřez z katastrální mapy) je součástí správního spisu. Nicméně pro ilustraci soud promítl výřez z katastrální mapy během jednání.

VII. Posouzení žaloby soudem

54. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas (napadené rozhodnutí bylo žalobci doručeno dne 9. 5. 2022, žaloba byla podána dne 29. 6. 2022), osobou k tomu oprávněnou a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Napadené rozhodnutí soud přezkoumal v rozsahu a mezích žalobních bodů, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu v době jeho vydání (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.).
55. Žaloba není důvodná.
56. Soud úvodem předesílá, že správní soudnictví je ovládáno zásadou dispoziční a zásadou koncentrační. Ze zásady dispoziční vyplývá, že od žalobce, který vymezuje hranice soudního přezkumu, se oprávněně žádá procesní zodpovědnost. Soud za něj nesmí nahrazovat jeho projev vůle a vyhledávat na jeho místě vady napadeného správního aktu (není-li k jejich přezkumu vázán z úřední povinnosti). Žalobní bod je proto způsobilý projednání v té míře obecnosti, v níž je formulován. Míra precizace žalobních bodů pak do značné míry určuje i to, jaké právní ochrany se žalobci u soudu dostane. Čím je žalobní bod (byť i vyhovující) obecnější, tím obecněji k němu může správní soud přistoupit a posuzovat jej. Není namístě, aby soud za žalobce spekulativně domýšlel další argumenty či vybíral z reality skutečnosti, které žalobu podporují. Takovým postupem by přestal být nestranným rozhodčím sporu, ale přebíral by funkci žalobcova advokáta [rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu (dále též „NSS“ ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008-78, č. 2162/2011 Sb. NSS, body 31 a 32].
57. Ze zásady koncentrační pak vyplývá, že již v žalobní lhůtě vymezené v § 72 odst. 1 ve spojení s § 71 odst. 2 s. ř. s. musí být uplatněny všechny důvody nezákonnosti napadeného správního rozhodnutí nebo všechny vady řízení, které jeho vydání předcházelo. Soudní řád správní neumožňuje, aby žalobce vznášel nové námitky po uplynutí lhůty pro podání žaloby (srov. např. rozsudky NSS ze dne 24. 10. 2018, č. j. 1 As 258/2017-182, ze dne 26. 8. 2013, č. j. 8 As 70/2011-239, ze dne 16. 9. 2008, č. j. 8 Afs 91/2007-407, a mnohé další). Také Ústavní soud potvrdil, že s ohledem na efektivnost soudního řízení zákonodárce koncentroval řízení před krajskými soudy tím, že stanovil lhůtu k podání správní žaloby v délce dvou měsíců, přičemž žalobce musí v uvedené lhůtě předložit veškeré žalobní body (viz náleze ze dne 30. 3. 2009, sp. zn. IV. ÚS 2701/08, či ze dne 1. 12. 2009, sp. zn. Pl. ÚS 17/09, bod 39).
58. Pokud žalobce doplní žalobu po uplynutí dvouměsíční lhůty pro podání žaloby o další argumenty, je třeba rozlišit, zda tyto argumenty pouze upřesňují či podrobněji rozvíjejí námitky uplatněné v žalobě, nebo zda nepřipustně rozšiřují žalobu o další žalobní body (viz např. výše zmíněný rozsudek č. j. 8 As 70/2011-239 a judikaturu tam citovanou). Soud se proto mohl zabývat pouze těmi námitkami, které byly uplatněny v žalobní lhůtě a případně rozvinuty v replice. Mezi opožděné námitky, které nemají žádný předobraz v žalobě, patří převážná část námitek uplatněných v replice; konkrétně námitky týkající se tarasu a dále námitky, že statický posudek nebere v úvahu nové zdivo a suterén a že se zastavěná plocha domu zvětšuje, resp. i další konstatování, z nichž není zcela zřejmé, co je jimi míněno. Za jediné přípustné rozvinutí žalobní námitky v replice lze považovat nesouhlas s tím, že by měla být časová prodleva v řízení banalitou (k této námitce viz dále body 72 a 73).
59. Soud se předně zabýval tvrzenou námitkou nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí. V této souvislosti je třeba předeslat, že přestože je třeba na povinnosti dostatečného odůvodnění rozhodnutí z hlediska ústavních principů důsledně trvat, nemůže být chápána zcela dogmaticky. Rozsah této povinnosti se totiž může měnit podle povahy rozhodnutí a

musí být posuzován ve světle okolností každého jednotlivého případu. Zároveň tento závazek nemůže být chápán tak, že vyžaduje za všech okolností podrobnou odpověď na každý jednotlivý argument účastníka (viz např. rozsudek NSS ze dne 12. 12. 2019, č. j. 2 As 224/2018 46, bod 33 a judikaturu tam citovanou). Je také třeba připomenout, že zrušení rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost je vyhrazeno těm nejzávažnějším vadám rozhodnutí, kdy pro absenci důvodů či pro nesrozumitelnost skutečně nelze rozhodnutí meritorně přezkoumat. Nepřezkoumatelnost naopak není projevem nenaplněné subjektivní představy žalobce o tom, jak by mělo být rozhodnutí odůvodněno, ale objektivní překážkou, která soudu znemožňuje přezkoumat napadené rozhodnutí (viz např. rozsudek NSS ze dne 31. 1. 2024, č. j. 7 As 38/2023 21, bod 15 a judikaturu tam citovanou).

60. Žalovaný v odvolání identifikoval čtyři okruhy námitek, na které stručně odpověděl. Stručnost přitom nebyla na újmu přezkoumatelnosti či zákonnosti, neboť rozsah odůvodnění žalovaného byl předznamenán ne zcela srozumitelnou formulací odvolacích námitek. Obdobně jako námitky uplatněné v řízení před stavebním úřadem a replice sepsané samotným žalobcem byly odvolací námitky zčásti heslovité, některé věty byly neúplné, nebo naopak obsahovaly více myšlenek, které spolu nesouvisejí.
61. Žalobce v žalobě spojil námitku nedostatečného odůvodnění výslovně pouze s tvrzeným nedostatečným vypořádáním odvolacího důvodu, v němž požadoval uvedení sporné stavby do původního stavu, a doplnil, že vypořádání této námitek žalovaným hraničí s arogancí.
62. Argumentaci žalovaného nelze považovat za nepřezkoumatelnou. Žalovaný správně upozornil na skutečnost, že v řízení o dodatečném povolení stavby nelze rozhodnout tak, že by stavebníkovi bylo nařízeno uvést stavbu do původního stavu. Uvedením do původního stavu lze totiž rozumět odstranění stavby či její části, která byla vybudována bez příslušného povolení nebo jiného opatření stavebního úřadu, bylo-li vyžadováno. Nařízení odstranění stavby je posuzováno v samostatném řízení, které je odlišné od nyní přezkoumávaného řízení o dodatečném povolení stavby. Řízení o odstranění stavby bylo zahájeno na základě podnětu žalobce doručeného stavebnímu úřadu dne 24. 8. 2020, ale právě z důvodu podání žádosti o dodatečné povolení muselo být přerušeno. Pouze pokud by žádost o dodatečné povolení byla zamítnuta, pokračovalo by řízení o odstranění stavby, v němž by mohl být realizován žalobcův požadavek na uvedení stavby do původního stavu.
63. K zamítnutí žádosti o dodatečné povolení by došlo tehdy, pokud by nebyl splněn některý ze zákonných požadavků pro dodatečné povolení stavby uvedených v § 129 odst. 3 stavebního zákona, tedy pokud by stavebník neprokázal, že stavba „a) není umístěna v rozporu s cíli a úkoly územního plánování, politikou územního rozvoje, s územně plánovací dokumentací a s územním opatřením o stavební uzávěře nebo s územním opatřením o asanaci území nebo s předchozími rozhodnutími o území, b) není prováděna či provedena na pozemku, kde to zvláštní právní předpis zakazuje nebo omezuje, c) není v rozporu s obecnými požadavky na výstavbu nebo s veřejným zájmem chráněným zvláštním právním předpisem.“ Žádost o dodatečné povolení naopak nelze zamítnout pouze proto, že vlastník sousedního pozemku a sousední stavby požaduje uvedení sporné stavby do původního stavu, aniž by byl dán některý z důvodů zmíněných v citovaném ustanovení.
64. Žalovaný tedy vypořádal požadavek na uvedení stavby do původního stavu přezkoumatelně a v souladu se zákonem. Ani formulace odůvodnění, kterou žalobce považuje za arogantní, na uvedeném závěru nic nemění a sama o sobě nemůže být důvodem pro zrušení napadeného rozhodnutí.

65. Nedostatečné vypořádání jiných odvolacích námitek žalobce výslovně netvrdil. Soud přitom neshledal takové nedostatky odůvodnění napadeného rozhodnutí, které by bránily přezkumu včas uplatněných žalobních námitek (srov. usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 8. 3. 2011, č. j. 7 Azs 79/2009-84, č. 2288/2011 Sb. NSS).
66. Soud dále nepřisvědčil námitce, podle které v důsledku změn projektové dokumentace nešlo o řízení o dodatečném povolení stavby, ale o řízení o vydání nového stavebního povolení. Ve věci není sporné, že posuzovaná stavba započala, aniž by stavební úřad vydal stavební povolení (srov. např. vyjádření stavebníků výše v bodu 44), a stavební úřad oznámením ze dne 23. 10. 2020 zahájil řízení o jejím odstranění. Za této situace již připadalo v úvahu pouze řízení o žádosti o dodatečné povolení, nikoliv standardní řízení o vydání stavebního povolení.
67. V této souvislosti lze připomenout, že „řízení o odstranění stavby uvedené v § 129 odst. 1 písm. b) stavebního zákona je prostředkem k odstranění tzv. černých staveb. Nebylo by však v souladu s principem proporcionality, aby k jejich odstranění došlo vždy a za všech okolností, neboť by tak mohlo dojít k nepřiměřenému zásahu do práv vlastníka stavby či stavebníka. Z tohoto důvodu zákon umožňuje (za kumulativního splnění několika zákonných podmínek), aby byla černá stavba dodatečně povolena. Pro dodatečné povolení stavby zákon konstruuje speciální řízení zahajované na žádost stavebníka nebo vlastníka poté, co je již z moci úřední vedeno řízení o odstranění stavby. Řízení o dodatečném povolení stavby je tedy specifickým prostředkem navázaným na řízení o odstranění stavby, pomocí něhož lze zabránit odstranění stavby, která je v rozporu s rozhodnutím stavebního úřadu nebo je postavena bez takového rozhodnutí“ (rozsudek ze dne 27. 1. 2010, č. j. 1 Ans 9/2009-87).
68. V řízení o dodatečném povolení stavby stavební úřad postupuje přiměřeně podle § 90 a § 110 až 115 (§ 129 odst. 2 stavebního zákona) a judikatura Nejvyššího správního soudu v této souvislosti zdůrazňuje, že stavební úřad nemůže aplikovat na dodatečné povolení stavby mírnější kritéria, než jaká jsou kladena na řádné stavební povolení (viz např. rozsudky NSS ze dne 19. 9. 2019, č. j. 10 As 69/2019-48, bod 12, ze dne 11. 11. 2014, č. j. 6 As 207/2014-36, bod 10, nebo ze dne 8. 2. 2007, č. j. 1 As 46/2006-75, č. 1202/2007 Sb. NSS).
69. S ohledem na tyto skutečnosti není zcela zřejmé, kam žalobce námitkou, že nemělo být vedeno řízení o dodatečném povolení stavby, mířil a jak se mělo tvrzené pochybení stavebního úřadu promítnout do žalobcových práv.
70. Na vedení řízení o dodatečném povolení stavby přitom nemá vliv skutečnost, že projektová dokumentace byla opakovaně upravena. Projektová dokumentace, která je součástí správního spisu, obsahuje dvě složky označené jako revize projektové dokumentace, které ve svých úvodních částech popisují, k jakým změnám oproti původně předložené dokumentaci došlo. Podle jedné z revizí došlo ke změně způsobu odvětrávání sklepního prostoru (původně byl odvětrávání navrženo do jižní fasády domu a nově je vyvedeno na střechu), a z tohoto důvodu došlo k zakreslení sklepního prostoru, přestože se jej netýká žádná změna. Dále byl zakreslen strom v blízkosti stavby. Tomuto popisu pak odpovídá výkresová část. Podle druhé revize byl zmenšen přesah střechy v jižní části fasády, a to na minimální přesah 70 mm. Tato změna je pak zobrazena ve výkresové části.
71. V době, kdy bylo vedeno řízení o dodatečném povolení stavby, se jednalo o stavbu rozestavěnou, tedy ještě plně nedokončenou, proto nebylo vyloučeno učinit změny stavby tak, aby mohla být povolena. Ostatně v řízení o dodatečném povolení stavby by mohlo být povoleno i odstranění již realizovaných nepovolených dílčích stavebních prvků a jejich

nahrazení jiným konstrukčním řešením, pokud by o to bylo žádáno a takové řešení by bylo v souladu s právními předpisy. Změně projektové dokumentace (a ani povolení změny černé stavby) v řízení o dodatečném povolení stavby stavební zákon nebrání. V této souvislosti lze dodat, že ke změnám zmenšení přesahu střechy a zakreslení lípy na pozemku parc. č. XE došlo na základě námitek žalobce. Změna odvětrávání sklepa, které bylo původně směřováno do jižní stěny stavby, a tedy směrem k žalobcovu pozemku parc. č. st. XC, a nově je vyvedeno na střechu, směřovala také ve prospěch žalobce. Žádná ze změn tedy nebyla učiněna k tíži žalobce, a nezasáhla tak do jeho práv. Soud podotýká, že žalobce nemá právo na odstranění nepovolené stavby. Žalobce byl o změnách projektové dokumentace vyrozuměn, a to sdělením ze dne 8. 9. 2021 a sdělením ze dne 18. 11. 2021. V obou sděleních byl žalobce poučen o možnosti seznámit se s podklady a vyjádřit se.

72. Skutečnost, že řízení bylo usnesením ze dne 11. 12. 2020 přerušeno za účelem doplnění podkladů žádosti a lhůta k doplnění podkladů byla na základě žádosti stavebníků opakovaně prodloužena (nejprve do 11. 5. 2021 a následně do 11. 7. 2021) nijak nevybočuje ze zákonných mezí. Řízení o dodatečném povolení je zahajováno na základě žádosti stavebníků, a proto, nebrání-li tomu nějaký důležitý důvod, je prodloužení lhůty k doplnění podkladů v souladu se základními zásadami správního řízení, zejm. zásadou vstřícnosti. Žalobce netvrdil, a tím spíše ani nedoložil, že by jej sporná stavba ohrožovala nebo zasahovala do jeho hmotných práv, a že by tak opakované prodlužování lhůty pro doplnění podkladů případné ohrožení nebo zásah neúměrně prodlužovalo. Poté, kdy stavebníci doložili revizi projektové dokumentace dne 30. 6. 2021, stavební úřad oznámil účastníkům řízení zahájení řízení bez zbytečného odkladu oznámením ze dne 8. 7. 2021.
73. Je však třeba zdůraznit, že i pokud by se stavební úřad dopustil průtahů v řízení, taková skutečnost by podle ustálené judikatury nemohla mít vliv na zákonnost výsledného rozhodnutí (viz např. rozsudky NSS ze dne 3. 6. 2020, č. j. 10 Azs 374/2019-33, nebo ze dne 18. 1. 2018, č. j. 1 Azs 397/2017-31, a judikaturu v nich citovanou). Podstatné je, že žalobce měl následně možnost v řízení uplatnit všechna svá procesní práva. Této možnosti, zejm. uplatňováním námitek a nahlížením do spisu, využil.
74. Časová prodleva mezi podáním podnětu k odstranění stavby žalobcem a žádostí stavebníků o dodatečné povolení nebo oznámením o zahájení řízení o dodatečném povolení, není relevantní, neboť podnět žalobce s řízením o dodatečném povolení stavby přímo nesouvisí a neváže se k němu žádná zákonná lhůta.
75. Tvrzení, že stavební úřad nedostatečně porovnal projektovou dokumentaci s již realizovanou stavbou, zůstalo ve zcela obecné rovině. Žalobce nijak neupřesnil, která konkrétní část realizované stavby podle něj neodpovídá projektové dokumentaci. Pro úplnost lze dodat, že pokud by skutečná podoba stavby neodpovídala podobě stavby, která byla dodatečně povolena podle předložené projektové dokumentace, bylo by nutné tento nesoulad řešit v pokračujícím řízení o odstranění stavby, jež lze zastavit jen v tom rozsahu, v jakém došlo k dodatečnému povolení stavby. Takovému nesouladu však nic nenasvědčuje.
76. Žalobce také namítl, že není zřejmé, k jaké úpravě projektové dokumentace došlo ke dni 18. 11. 2021, protože podle vyjádření stavebního úřadu měla být projektová dokumentace kompletní v srpnu 2021. Ze správního spisu vyplývá, že stavební úřad ve sdělení ze dne 8. 9. 2021 informoval účastníky o tom, že byla upravena projektová dokumentace (byl zmenšen přesah střechy a doplněn statický posudek). Je pravdou, že stavební úřad v tomto sdělení také uvedl, že byly shromážděny všechny podklady pro vydání rozhodnutí, a proto

dal účastníkům možnost se ve lhůtě 10 dnů vyjádřit. Následně však řízení přerušil usnesením ze dne 20. 10. 2021 a vyzval stavebníky k: (1) úpravě projektové dokumentace týkající se sklepního prostoru tak, aby nebylo odvětrávání vyvedeno do obvodové stěny umístěné na hranici se sousedním pozemkem, (2) doplnění projektové dokumentace o zakreslení sklepního prostoru a (3) doplnění projektové dokumentace tak, aby zohledňovala stávající strom (lípu) nacházející se v těsné blízkosti stavby. Tyto požadavky stavební úřad odůvodnil reakcí na námitky, které žalobce uplatnil v reakci právě na sdělení ze dne 8. 9. 2021 po seznámení se shromážděnými podklady rozhodnutí. Stavebníci těmto požadavkům vyhověli a dne 12. 11. 2021 předložili druhou revizi projektové dokumentace. Sdělením ze dne 18. 11. 2021 pak stavební úřad účastníky řízení informoval o této úpravě a dal jim možnost se vyjádřit.

77. Z podkladů obsažených ve správním spise je tedy postup stavebního úřadu zřejmý, stejně tak jako je zřejmé, proč byla dne 12. 11. 2021 projektová dokumentace upravena a co bylo obsahem úpravy. Skutečnost, že stavební úřad již dne 8. 9. 2021 považoval projektovou dokumentaci za úplnou, neznamená, že již dále nebylo vůbec možné projektovou dokumentaci nijak upravovat. Výzvou k úpravě projektové dokumentace stavební úřad reagoval na žalobcovy námitky, a postupoval tak v jeho prospěch. V této souvislosti lze odkázat na rozsudek ze dne 4. 4. 2023, č. j. 43 A 14/2022-121, ve kterém k problematice výzvy k doplnění dokumentace v řízení o dodatečném povolení stavby zdejší soud konstatoval: *„Podstatou je, aby stavební úřad žadateli sdělil, co v předložených podkladech postrádá, a umožnil mu doplnit je tak, aby bylo možno žádost posoudit věcně. Není přitom vyloučeno, aby to učinil opakovaně, pokud v průběhu řízení (např. z podaných námitek, ale i jinak) vyplýne potřeba podklady doplnit. To je také v souladu se zásadou vstřícnosti vyjádřenou v § 4 odst. 1 správního řádu.“*
78. Dále soud nepřisvědčil ani námitce nedostatečně vedeného spisu a absence fotografií z místa stavby. Tato námitka se má podle žalobce vztahovat ke spisům stavebního úřadu sp. zn. 28842/2020, 24761/2020 a 19516/2020. Pouze spis sp. zn. 28842/2020 se však týká nynějšího řízení o dodatečném povolení stavby. Ostatními spisy se soud zabývat nemůže, neboť nebyly podkladem pro nyní napadené rozhodnutí.
79. Žalobce tvrdí, že spis neobsahuje fotografie z prohlídky stavby dne 25. 9. 2020. Již z tohoto časového údaje je však zřejmé, že se nejedná o fotografie pořízené v průběhu nynějšího řízení, neboť to bylo zahájeno na základě žádosti stavebníků doručené stavebnímu úřadu dne 23. 11. 2020. Ústní jednání na místě stavby proběhlo v rámci nynějšího řízení dne 30. 7. 2021. Z protokolu přitom nevyplývá, že by byly pořízeny fotografie. Pořízení fotodokumentace v průběhu ohledání na místě stavby stavební zákon neukládá (srov. § 129 odst. 2 stavebního zákona, podle kterého je v řízení o dodatečném povolení stavby ohledání na místě povinné, aniž by byly stanoveny další požadavky).
80. Žalobce v žalobě v této souvislosti odkázal na vyjádření stavebního úřadu ze dne 6. 9. 2021 k žalobcově stížnosti. Toto vyjádření není součástí spisu, neboť bylo vedeno pod samostatnou sp. zn. SU 17152/2021, proto jím soud provedl při jednání důkaz. Vyjádření potvrzuje, že bylo vedeno několik spisů týkajících se sporné stavby. Spis ve věci podnětu žalobce k prověření stavební činnosti v rodinném domě č. p. XA (tj. rodinném domě stavebníků) byl veden pod sp. zn. 19516/2020. V tomto spise je podle zmíněného vyjádření zaznamenána kontrolní prohlídka dne 15. 9. 2020. Byť žalobce uváděl, že chybějící fotografie mají pocházet ze dne 25. 9. 2020, lze se domnívat, že se jedná pouze o chybu v psaní (ať již na straně stavebního úřadu nebo na straně žalobce) a že fotografie, jejichž absenci žalobce

namítá v nynějším řízení, pocházejí z uvedené prohlídky, neboť řízení o odstranění stavby i řízení o dodatečném povolení byla zahájena později než v září 2020. Ze zmíněného vyjádření dále vyplývá, že pod sp. zn. 24791/2020 bylo vedeno řízení o odstranění stavby. Vedoucí stavebního úřadu v tomto vyjádření dále konstatovala, že byla osobně přítomna při návštěvě žalobce na stavebním úřadě, při níž referent Vančura žalobci vysvětlil způsob vedení spisů v agendě stavebního úřadu s tím, že je v každém typu řízení veden samostatný spis. Vedoucí stavebního úřadu připustila, že z prohlídky dne 15. 9. 2020 byla pořízena fotodokumentace, její tisk se však z technických důvodů nezdařil a zpětně již tuto skutečnost nelze napravit. Dále pak vysvětlila, že k námitkám uplatněným v průběhu řízení se stavební úřad vyjádří až v odůvodnění rozhodnutí.

81. Z uvedeného vyjádření stavebního úřadu ze dne 6. 9. 2021 podle soudu nevyplynulo nic, co by zpochybňovalo zákonnost posuzovaných správních rozhodnutí a svědčilo ve prospěch žalobcovy argumentace.
82. Již z výše uvedených skutečností (viz bod 79) je rovněž zřejmá nedůvodnost námítky, podle níž nebylo provedeno ohledání na místě. Ohledání na místě je doloženo protokolem ze dne 30. 7. 2021. Podpis žalobce na protokolu dokládá, že žalobce se ohledání na místě osobně účastnil. Pokud snad měl žalobce na mysli, že mělo být provedeno další ohledání na místě po revizích projektové dokumentace, nelze mu ani v takovém případě přisvědčit. Takovou povinnost zákon stavebnímu úřadu neukládá a potřeba provést opakované ohledání na místě nenastala ani s ohledem na skutkové okolnosti věci. Dodatečné povolení stavby ukládá stavebníkům povinnost dokončit stavbu podle upravené projektové dokumentace, což bude ověřeno při závěrečné kontrolní prohlídce stavby. Případné nedodržení této povinnosti již není otázkou, kterou by bylo možné řešit v nynějším řízení, ale otázkou pro řízení o odstranění nepovolené stavby.
83. Žalobce v žalobě odkázal také na své podání označené „*Určení osoby stavebníka, zodpovědné osoby*“, které bylo stavebnímu úřadu doručeno dne 24. 8. 2020, a urgenci doručenou stavebnímu úřadu dne 29. 9. 2020. Již na základě datace žalobcových podání je zřejmé, že byla učiněna před zahájením nynějšího řízení. Žalobce k nim uvedl pouze to, že na základě nich bylo zahájeno řízení o odstranění stavby. Odkaz na tato podání není doplněn žádnou argumentací, která by zpochybňovala napadené rozhodnutí, a patrně slouží pouze pro dokreslení skutkových okolností, které předcházely nynějšímu řízení. Z těchto důvodů soud těmito podáními důkaz neprováděl.

VIII. Závěr a rozhodnutí o náhradě nákladů řízení

84. Soud neshledal žalobu důvodnou a nezjistil ani žádnou vadu, k níž by byl povinen přihlédnout i bez námítky, proto žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
85. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměl úspěch. Procesně úspěšnému žalovanému soud náhradu nákladů řízení nepřiznal, neboť mu žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly.
86. Podle § 60 odst. 5 s. ř. s. má osoba zúčastněná na řízení právo na náhradu pouze těch nákladů, které jí vznikly v souvislosti s plněním povinnosti, kterou jí soud uložil. Protože soud osobám zúčastněným na řízení žádnou povinnost neuložil, nemají právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení :

Shodu s prvopisem potvrzuje: L. K. U.

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 22. května 2024

Mgr. Ing. Petr Šuránek v. r.
předseda senátu